

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ
СПРАВ УКРАЇНИ

**ПРАВОВІ ПІДСТАВИ ТА ПОРЯДОК ВИЯВЛЕННЯ Й
ДОКУМЕНТУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ,
ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ КОРУПЦІЄЮ**

Методичні рекомендації

Дніпро-2017

Методичні рекомендації «Правові підстави та порядок виявлення й документування адміністративних правопорушень, пов'язаних із корупцією» для курсантів, слухачів закладів зі специфічними умовами навчання МВС України, практичних працівників Національної поліції тощо / Дніпро: Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, 2016. – 44 с.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Соколенко О.Л. – доктор юридичних наук, професор, декан юридичного факультету Дніпропетровського національного університету ім. О. Гончара;

Опацький Р.М. – старший юрисконсульт Управління поліції охорони в Дніпропетровській області, кандидат юридичних наук, майор поліції.

РОЗРОБНИКИ:

Кравченко І. С. – доцент кафедри адміністративного права, процесу та адміністративної діяльності, кандидат юридичних наук, доцент, майор поліції;

Логвиненко Б. О. – доцент кафедри адміністративного права, процесу та адміністративної діяльності, кандидат юридичних наук, доцент, майор поліції;

Манжула А. А. – професор кафедри адміністративного права, процесу та адміністративної діяльності, доктор юридичних наук, доцент.

**«ПРАВОВІ ПІДСТАВИ ТА ПОРЯДОК ВИЯВЛЕННЯ Й
ДОКУМЕНТУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ,
ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ КОРУПЦІЄЮ»**

ПЛАН

Вступ.....	4-5
1. Правові підстави адміністративної відповідальності за вчинення адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією.....	6-12
2. Юридичний аналіз адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією.....	13-20
3. Організаційні і тактичні рекомендації щодо виявлення адміністративних правопорушень, пов'язаних із корупцією.....	21-27
4. Алгоритм дій поліцейських щодо документування адміністративних правопорушень, пов'язаних із корупцією.....	28-34
Рекомендовані джерела.....	35
Додатки.....	36-43

ВСТУП

Значна суспільна шкідливість адміністративних правопорушень, пов'язаних із корупцією, їхнє поширення в органах публічної адміністрації вимагають рішучих дій, спрямованих на протидію цим негативним явищам. Корупція викликає недовіру та зневагу суспільства до владних інститутів, нівелює засади відкритого, правового і демократичного державного устрою. Незважаючи на існування значної кількості нормативно-правових актів, якими врегульовано окремі форми і напрямки запобігання і протидії корупційним проявам, спостерігається дефіцит у справді дієвих засобах та чітких алгоритмах протидії адміністративним правопорушенням, пов'язаним із корупцією.

За даними досліджень Індексу сприйняття корупції, що проводяться міжнародною громадською організацією «Transparency International», у 2015 році Україна посіла 130 місце з індексом 27. Ось чому подолання корупції має бути одним з пріоритетних і комплексних завдань державної політики, причому не декларативно проголошеної, а реально здійснюваної. Саме тому питання ефективної протидії адміністративним правопорушенням, пов'язаним із корупцією перетворюється на питання безпеки держави, її успішного розвитку, а протидія корупційним проявам – на первинну, головну мету Стратегії національної безпеки України.

В свою чергу, однією з невід'ємних складових сучасної політики в Україні є реформування системи протидії корупції. Досягнення успіху у цьому процесі є передумовою для формування якісно нових взаємин між суспільством і владою, покращення добробуту населення України та посилення позицій нашої держави у світовій демократичній спільності.

Одним із пріоритетних векторів Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», схваленої Указом Президента України П.О. Порошенком від 12 січня 2015 року № 5/2015, передбачає проведення комплексу реформ, в тому числі антикорупційної, з метою підвищення прозорості діяльності органів публічної влади та її оновлення.

Запорукою успішного виконання завдання із мінімізації проявів корупції є забезпечення належного рівня знань антикорупційного законодавства як представниками державних органів та органів місцевого самоврядування, так і суспільством в цілому. З одного боку, це сприяє ефективній дії встановлених законодавством превентивних антикорупційних механізмів, а з іншого - підвищує рівень правової обізнаності громадян, що зменшує ризик порушення їхніх основних прав і свобод у повсякденному житті, а також сприяє формуванню у населення нетерпимого ставлення до проявів корупції.

Метою представлених методичних рекомендацій є ознайомлення курсантів, слухачів закладів зі специфічними умовами навчання МВС України, практичних працівників Національної поліції з правовими підставами та порядком виявлення й документування адміністративних правопорушень, пов'язаних із корупцією.

1. Правові підстави адміністративної відповідальності за вчинення адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією

Правовими підставами адміністративної відповідальності за вчинення адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, є комплекс нормативно-правових актів, які регулюють суспільні відносини у цій сфері. Такі нормативно-правові акти пропонуємо поділити на міжнародні та вітчизняні.

Зокрема, стаття 8 Конвенції Організації Об'єднаних Націй проти корупції встановлює вимогу щодо розробки та прийняття країнами – учасницями Кодексів поведінки державних посадових осіб, а також рекомендацію щодо запровадження заходів і систем, які:

- сприяють тому, щоб державні посадові особи повідомляли відповідним органам про корупційні діяння, про які їм стало відомо під час виконання ними своїх функцій;

- зобов'язують державних посадових осіб надавати відповідним органам декларації, «inter alia», про позаслужбову діяльність, заняття, інвестиції, активи та про суттєві дарунки або прибутки, у зв'язку з якими може виникнути конфлікт інтересів стосовно їхніх функцій як державних посадових осіб;

- встановлюють відповідальність державних посадових осіб, які порушують кодекси або стандарти.

Варта також уваги Рекомендація Ради Організації економічного співробітництва і розвитку по покращенню етики поведінки на державній службі, прийнята 23 квітня 1998 року, яка встановлює, що етичні норми для державної служби мають бути чіткими і зрозумілими. Державні службовці повинні знати основні принципи і норми, якими вони мають послуговуватися в повсякденній роботі, та межі допустимої поведінки.

Цього можна досягнути шляхом постійного інформування та викладення зазначених етичних норм і принципів державної служби. Зокрема, це кодекс добросовісної поведінки, що дозволить досягнути єдиного розуміння

зазначених принципів і норм як на всіх рівнях державного управління, так і більш широких колах суспільства.

Крім того, етичні норми мають бути відображені в правовій системі, яка є основою для доведення мінімальних обов'язкових норм і принципів поведінки до відома кожного державного службовця. Закони та нормативні акти можуть та повинні створювати основу для здійснення керівництва, розслідування, дисциплінарних заходів і судового переслідування.

В травні 2000 року Кабінет Міністрів Ради Європи схвалив Рекомендацію Європейським країнам «Про кодекси поведінки для державних службовців», відповідно до якої Комітет Міністрів, будучи впевненим, що зосередження уваги суспільства і підвищення етичних цінностей є важливими засобами у попередженні корупції, рекомендує урядам всіх країн сприяти прийняттю національних кодексів поведінки, керуючись при цьому Модельним кодексом поведінки державних службовців.

Згідно із вимогами цього Модельного кодексу державні службовці при виконанні службових обов'язків повинні, зокрема:

- сумлінно виконувати свої службові обов'язки, проявляти ініціативу і творчі здібності, постійно підвищувати професійну кваліфікацію та удосконалювати організацію своєї роботи;

- виконувати свої посадові обов'язки чесно, неупереджено, не надавати будь-яких переваг та не виявляти прихильність до окремих фізичних і юридичних осіб, політичних партій, рішуче виступати проти антидержавних проявів і сил, які загрожують порядку в суспільстві або безпеці громадян;

- сумлінно виконувати свої посадові обов'язки, дотримуватися високої культури спілкування, шанобливо ставитися до громадян, керівників і співробітників, інших осіб, з якими у нього виникають відносини під час виконання своїх посадових обов'язків;

- не допускати дій і вчинків, які можуть зашкодити інтересам суспільства та держави чи негативно вплинути на його репутацію.

Комітет міністрів Ради Європи доручив Групі країн проти корупції (ГРЕКО) слідкувати за виконанням цієї рекомендації.

В свою чергу, Групою держав Ради Європи проти корупції (GRECO), за результатами спільного першого та другого раундів оцінювання, Україні рекомендовано створити новий модельний кодекс поведінки/етики для службовців публічної сфери з метою посилення їх навчання щодо виконання ними відповідних зобов'язань пов'язаних з дотриманням певної поведінки відповідно до їх служби, зокрема щодо повідомлення про ймовірні корупційні діяння, виникнення конфлікту інтересів і добросовісного служіння суспільству.

В Україні основними нормативно-правовими актами, які встановлюють адміністративну відповідальність за вчинення адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, є Закон України «Про запобігання корупції» та Кодекс України про адміністративні правопорушення.

Безпосередньо склади адміністративних правопорушень розміщені в окремій главі 13-А «Адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією» Особливої частини КУпАП, а саме такі статті: 172-4 «Порушення обмежень щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності», 172-5 «Порушення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків», 172-6 «Порушення вимог фінансового контролю», 172-7 «Порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів», 172-8 «Незаконне використання інформації, що стала відома особі у зв'язку з виконанням службових повноважень», 172-9 «Невжиття заходів щодо протидії корупції», Стаття 172-9-1 «Порушення заборони розміщення ставок на спорт, пов'язаних з маніпулюванням офіційним спортивним змаганням».

Процесуальний порядок притягнення осіб до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, так само передбачені нормами КУпАП. Так, ст. 221 КУпАП визначає, що судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією. Уповноважені на те посадові особи Національної поліції, органів

Служби безпеки України, Національного агентства з питань запобігання корупції мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення, відповідальність за вчинення яких передбачена статтями 172-4 – 172-9 КУпАП (ст. 255 КУпАП), прокурор – протоколи про адміністративні правопорушення, відповідальність за вчинення яких передбачена статтями 172-4 – 172-9-1 КУпАП (ст.255 КУпАП).

Закон України «Про запобігання корупції» визначає правові та організаційні засади функціонування системи запобігання корупції в Україні, зміст та порядок застосування превентивних антикорупційних механізмів, правила щодо усунення наслідків корупційних правопорушень. Так, Закон визначає основні терміни, які застосовуються під час застосування норм Закону на практиці, а також визначає статус Національного агентства з питань запобігання корупції, встановлює правила етичної поведінки, порядок подання декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, державного захисту осіб, які надають допомогу в запобіганні і протидії корупції. Крім того, Закон встановлює загальні засади запобігання корупції у діяльності юридичної особи, відповідальність за корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення та усунення їх наслідків

Також слід наголосити, що окремі питання принципів адміністративної відповідальності за правопорушення, пов'язані з корупцією, особливостями їх кваліфікації, порядком притягнення до такої відповідальності винних осіб, визначені у таких **законах України:**

1. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР;
2. Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення Закон України від 14.10.2014 № 1702-VII;
3. Про судоустрій і статус суддів Закон України від 07.07.2010 № 2453-VI;
4. Про захист персональних даних Закон України від 01.06.2010 № 2297-VI;

5. Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві Закон України від 23.12.1993 № 3782-ХІІ;

та підзаконних нормативно-правових актах:

1. Про затвердження Методології оцінювання корупційних ризиків у діяльності органів влади на запобігання корупції; Рішення, Форма типового документа від 02.12.2016 № 126Зареєстровано: Мін'юст України від 28.12.2016 № 1718/29848;

2. Про затвердження Порядку надання згоди Національним агентством з питань запобігання корупції на звільнення особи, відповідальної за реалізацію антикорупційної програми запобігання корупції; Рішення, Порядок від 07.10.2016 № 74Зареєстровано: Мін'юст України від 28.11.2016 № 1542/29672;

3. Про затвердження Порядку інформування Національного агентства з питань запобігання корупції про відкриття валютного рахунка в установі банку-нерезидента та внесення зміни до Порядку формування, ведення та оприлюднення (надання) інформації Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування на запобігання корупції; Рішення, Порядок, Форма типового документа, Повідомлення від 06.09.2016 № 20Зареєстровано: Мін'юст України від 18.10.2016 № 1366/29496;

4. Про впровадження електронної системи декларування Міненерговугілля України; Наказ, Інформація, Форма від 18.08.2016 № 524;

5. Про затвердження Загальних правил етичної поведінки державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування Нацдержслужба України; Наказ, Правила від 05.08.2016 № 158Зареєстровано: Мін'юст України від 31.08.2016 № 1203/29333;

6. Про реалізацію Національним агентством з питань запобігання корупції повноважень щодо проведення антикорупційної експертизи запобігання корупції; Рішення, Порядок, Висновок, Форма типового документа

від 28.07.2016 № 1Зареєстровано: Мін'юст України від 25.08.2016 № 1184/29314;

7. Про затвердження Переліку посад з високим та підвищеним рівнем корупційних ризиків на запобігання корупції; Рішення, Перелік від 17.06.2016 № 2Зареєстровано: Мін'юст України від 19.07.2016 № 987/29117;

8. Форма повідомлення про суттєві зміни в майновому стані суб'єкта декларування на запобігання корупції; Рішення, Форма, Повідомлення від 10.06.2016 № 3Зареєстровано: Мін'юст України від 15.07.2016 № 961/29091;

9. Форма декларації осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування на запобігання корупції; Рішення, Форма, Декларація від 10.06.2016 № 3Зареєстровано: Мін'юст України від 15.07.2016 № 960/29090;

10. Про функціонування Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування на запобігання корупції; Рішення, Порядок, Повідомлення, Форма, Декларація від 10.06.2016 № 3Зареєстровано: Мін'юст України від 15.07.2016 № 959/29089;

11. Про затвердження Порядку оформлення протоколів про адміністративні правопорушення та внесення приписів Національним агентством з питань запобігання корупції на запобігання корупції; Рішення, Порядок, Протокол, Форма типового документа, Припис, Справа, Картка від 09.06.2016 № 5Зареєстровано: Мін'юст України від 25.07.2016 № 1019/29149;

12. Про затвердження Антикорупційної програми Державної служби України з надзвичайних ситуацій на 2016 рік ДСНС України; Наказ, Програма, Заходи від 01.03.2016 № 96;

13. Про затвердження Антикорупційної програми Державної служби України з надзвичайних ситуацій ДСНС України; Наказ, Програма від 03.12.2015 № 611;

14. Про визначення особи до складу конкурсної комісії з відбору кандидатів на посади членів Національного агентства з питань запобігання корупції Указ Президента України від 05.06.2015 № 314/2015

15. Про затвердження Порядку проведення спеціальної перевірки стосовно осіб, які претендують на зайняття посад, які передбачають зайняття відповідального або особливо відповідального становища, та посад з підвищеним корупційним ризиком, і внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України Постанова Кабінету Міністрів України; Порядок, Форма типового документа, Запит, Довідка від 25.03.2015 № 171;

16. Деякі питання відбору кандидатів на посади членів Національного агентства з питань запобігання корупції Постанова Кабінету Міністрів України; Положення, Регламент від 25.03.2015 № 170;

17. Про затвердження Порядку організації та проведення конкурсу з формування Громадської ради при Національному агентстві з питань запобігання корупції Постанова Кабінету Міністрів України; Порядок від 25.03.2015 № 140;

18. Деякі питання проведення антикорупційної експертизи Наказ Міністерства юстиції України; Порядок, Висновок, Форма типового документа від 18.03.2015 № 383/5Зареєстровано: Мін'юст України від 19.03.2015 № 303/26748;

19. Про затвердження Порядку передачі дарунків, одержаних як подарунки державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді, державним або комунальним установам чи організаціям Постанова Кабінету Міністрів України; Порядок, Форма типового документа, Акт від 16.11.2011 № 1195;

Підсумовуючи, необхідно зазначити, що правові підстави адміністративної відповідальності за вчинення адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, в основному визначені у нормах КУпАП та Закону України «Про запобігання корупції», проте для ефективного застосування даних норм на практиці, а також правильної кваліфікації таких правопорушень слід застосовувати комплекс нормативно-правових актів, визначених законодавцем.

2. Юридичний аналіз адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією

КУпАП доповнено главою 13-А згідно із Законом України № 3207-VI від 07.04.2011. В окремій главі 13-А «Адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією» Особливої частини КУпАП розміщені склади адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, а саме такі статті: 172-4 «Порушення обмежень щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності», 172-5 «Порушення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків», 172-6 «Порушення вимог фінансового контролю», 172-7 «Порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів», 172-8 «Незаконне використання інформації, що стала відома особі у зв'язку з виконанням службових повноважень», 172-9 «Невжиття заходів щодо протидії корупції», 172-9-1 «Порушення заборони розміщення ставок на спорт, пов'язаних з маніпулюванням офіційним спортивним змаганням». Проведемо узагальнений юридичний аналіз визначених складів адміністративних правопорушень.

Родовим об'єктом даних адміністративних правопорушень є суспільні відносини, пов'язані з корупцією. Відповідно до законодавства корупцією визнається використання визначеними в Законі України «Про запобігання корупції» особами наданих їм службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття такої вигоди чи прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди особі, зазначеній у частині першій статті 3 цього Закону, або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей.

Об'єктивна сторона адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, характеризується такими діями:

1. Порушення обмежень щодо сумісництва та суміщення з іншими

видами діяльності.

При цьому сумісництвом вважається виконання працівником, крім своєї основної, іншої регулярної оплачуваної роботи на умовах трудового договору у вільний від основної роботи час на тому ж або іншому підприємстві, в установі, організації або у громадянина (підприємця, приватної особи) за наймом. Для роботи за сумісництвом згоди власника або уповноваженого ним органу за місцем основної роботи не потрібно. Не є сумісництвом робота, яка визначена Переліком робіт, зазначених у Положенні про умови роботи за сумісництвом працівників державних підприємств, установ і організацій.

Службовим, на наш погляд, необхідно вважати сумісництво, пов'язане із поєднанням суб'єктом правопорушення своїх службових обов'язків з іншою оплачуваною діяльністю, пов'язаною із його державною службою або виконанням посадових обов'язків.

Також необхідно з'ясувати сутність науково-педагогічної, наукової або творчої діяльності, яка не вважається сумісництвом за законодавством.

Відповідно до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» науково-педагогічна діяльність – це педагогічна діяльність у вищих навчальних закладах, пов'язана з науковою та (або) науково-технічною діяльністю, а наукова діяльність – це інтелектуальна творча діяльність, спрямована на одержання і використання нових знань. Основними її формами є фундаментальні та прикладні наукові дослідження.

Відповідно до Закону України «Про професійних творчих працівників та творчі спілки» творча діяльність – це індивідуальна чи колективна творчість, результатом якої є створення або інтерпретація творів, що мають культурну цінність.

Отже, суб'єкти, адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, не можуть під час виконання своїх службових обов'язків займатися іншою оплачуваною діяльністю, крім науково-педагогічної, наукової або творчої.

2. Порушення встановлених законом обмежень щодо одержання

подарунків.

Так, відповідно до Закону України «Про запобігання корупції», визначеним суб'єктам, на яких поширюються дія цього Закону, забороняється безпосередньо або через інших осіб вимагати, просити, одержувати подарунки для себе чи близьких їм осіб від юридичних або фізичних осіб: у зв'язку із здійсненням такими особами діяльності, пов'язаної із виконанням функцій держави або місцевого самоврядування; якщо особа, яка дарує, перебуває в підпорядкуванні такої особи.

Такі особи можуть приймати подарунки, які відповідають загально визначеним уявленням про гостинність, крім вищезазначених випадків, якщо вартість таких подарунків не перевищує одну мінімальну заробітну плату, встановлену на день прийняття подарунка, одноразово, а сукупна вартість таких подарунків, отриманих від однієї особи (групи осіб) протягом року, не перевищує двох прожиткових мінімумів, встановлених для працездатної особи на 1 січня того року, в якому прийнято подарунки. Передбачене обмеження щодо вартості подарунків не поширюється на подарунки, які: даруються близькими особами; одержуються як загальнодоступні знижки на товари, послуги, загальнодоступні виграші, призи, премії, бонуси.

Наслідком порушення встановлених обмежень таким суб'єктом є притягнення його до адміністративної відповідальності за ст. 172-5 КУпАП.

3. Несвоєчасне подання декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.

Так, відповідно до Закону України «Про запобігання корупції» суб'єкти, на яких поширюються дія цього Закону, зобов'язані щорічно до 1 квітня подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Національного агентства декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік за формою, що визначається Національним агентством. Крім того, такі особи у разі припинення своєї діяльності, подають таку декларацію за період, не охоплений раніше поданими деклараціями, а якщо вже припинили свою діяльність, зобов'язані

наступного року після припинення діяльності подавати в установленому порядку декларацію за минулий рік.

У випадку виявлення суб'єктом декларування помилок у поданій ним декларації Національне агентство за його письмовим зверненням надає можливість їх виправити протягом десяти календарних днів. Тобто надається можливість суб'єкту виправити неправильно подані відомості у декларації, притягнення до адміністративної відповідальності відбувається не безпосередньо після виявлення помилок. На наш погляд, це є гарантією дотримання прав і свобод кожного громадянина. Тільки у разі відмови чи неможливості виправлення відомостей у декларації особа притягується до адміністративної відповідальності за ч. 1 ст. 172-6 КУпАП, що за статистикою відбувається вкрай рідко.

4. Неповідомлення або несвоєчасне повідомлення про відкриття валютного рахунка в установі банку-нерезидента або про суттєві зміни у майновому стані.

Відповідно до Закону України «Про запобігання корупції» на суб'єктів, на яких поширюються дія цього Закону, покладено обов'язок у разі відкриття ним або членом його сім'ї валютного рахунка в установі банку-нерезидента у десятиденний строк письмово повідомити про це Національне агентство у встановленому ним порядку, із зазначенням номера рахунка і місцезнаходження банку-нерезидента.

У разі суттєвої зміни у майновому стані такого суб'єкта, а саме отримання ним доходу, придбання майна на суму, яка перевищує 50 мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня відповідного року, поліцейський у десятиденний строк з моменту отримання доходу або придбання майна зобов'язаний письмово повідомити про це Національне агентство. Зазначена інформація вноситься до Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та оприлюднюється на офіційному веб-сайті Національного агентства.

У даному випадку забезпечується дотримання принципу гласності, дотримання прав і свобод громадян в діяльності Національної поліції України. Невиконання покладених законодавством України обов'язків тягне за собою притягнення особи до адміністративної відповідальності за ч. 2 ст.172-6 КУпАП.

5. Порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів. Законодавець розрізняє два види конфлікту інтересів.

Потенційний конфлікт інтересів – це наявність у особи приватного інтересу у сфері, в якій вона виконує свої службові чи представницькі повноваження, що може вплинути на об'єктивність чи неупередженість прийняття нею рішень, або на вчинення чи невчинення дій під час виконання зазначених повноважень. Такий конфлікт є передумовою для реального конфлікту, тому важливим є недопущення його виникнення та врегулювання за його наявності.

Реальний конфлікт інтересів – це суперечність між приватним інтересом особи та її службовими чи представницькими повноваженнями, що впливає на об'єктивність або неупередженість прийняття рішень, або на вчинення чи невчинення дій під час виконання зазначених повноважень. Такий конфлікт необхідно негайно вирішувати, застосовуючи усі наявні сили та засоби.

У випадках виявлення порушення етичної поведінки, запобігання та врегулювання конфлікту інтересів у діяльності суб'єкта правопорушення, пов'язаного з корупцією, або іншого порушення Закону України «Про запобігання корупції» Національне агентство вносить керівнику відповідного органу внутрішніх справ припис щодо усунення порушень законодавства, проведення службового розслідування, притягнення винної особи до встановленої законом відповідальності. Припис Національного агентства є обов'язковим для виконання. Про результати виконання припису Національного агентства посадова особа, якій його адресовано, інформує Національне агентство упродовж десяти робочих днів з дня одержання припису.

Отже, завданням зазначеного суб'єкта є, по-перше, не допустити виникнення конфлікту інтересів, а, по-друге, у разі виникнення такого конфлікту – швидко його врегулювати. З цією метою існують обмеження щодо службового підпорядкування близьких осіб, тобто перебування у прямій організаційній або правовій залежності підлеглої особи від її керівника, в тому числі через вирішення (участь у вирішенні) питань прийняття на роботу, звільнення з роботи, застосування заохочень, дисциплінарних стягнень, надання вказівок, доручень тощо, контролю за їх виконанням. У разі виникнення таких обставин суб'єкт, близькі йому особи вживають заходів щодо усунення таких обставин у п'ятнадцятиденний строк. Якщо в зазначений строк ці обставини добровільно не усунуто, особу може бути притягнуто до адміністративної відповідальності за ст. 172-7 КУпАП.

6. Незаконне використання інформації, що стала відома особі у зв'язку з виконанням службових повноважень тягне за собою настання адміністративної відповідальності за ст. 172-8 КУпАП. Відмежування від суміжного складу злочину відбувається з урахування наслідків, які настали в результаті вчиненого діяння. Склад адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 172-8 КУпАП є формальним, незалежно від того, чи настали шкідливі наслідки діяння.

7. Невжиття заходів щодо протидії корупції. Тобто, суб'єкти адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією, у разі виявлення корупційного правопорушення чи одержання інформації про його вчинення зобов'язані вжити заходів щодо запобігання такого правопорушення та терміново письмово попередити про це спеціально уповноважений орган у сфері протидії корупції.

Відповідно до чинного законодавства уповноважені на те посадові особи органів внутрішніх справ (Національної поліції України) мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією (ст.ст. 172-4–172-9КУпАП). Тому відреагувати на виявлені протиправні дії мають саме таким чином.

8. *Порушення заборони розміщення ставок на спорт заінтересованими сторонами офіційного спортивного змагання, в якому вони беруть участь, з одержанням за це неправомірної вигоди в розмірі, що не перевищує двадцяти прожиткових мінімумів для працездатних осіб.*

Станом на січень 2017 року прожитковий мінімум для працездатних осіб становить 1600 гривень, тобто для кваліфікації діяння за ст. 172-9-1 КУпАП сума неправомірної вигоди має становити не більше 32000 грн., в іншому випадку настає кримінальна відповідальність. Отже, склад даного адміністративного правопорушення є формальним.

Також для кваліфікації в даному випадку має значення саме розміщення ставок на спорт.

Суб'єкти адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, чітко визначені у нормах КУпАП та Закону України «Про запобігання корупції». Так, суб'єктом правопорушень у статті 172-4 КУпАП є особи, зазначені у пункті 1 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції», за винятком депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутатів місцевих рад (крім тих, які здійснюють свої повноваження у відповідній раді на постійній основі), присяжних.

Суб'єктом правопорушень у статті 172-5 КУпАП є особи, зазначені у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції».

Суб'єктом правопорушень у статті 172-6 КУпАП є особи, які відповідно до частин першої та другої статті 45 Закону України «Про запобігання корупції» зобов'язані подавати декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.

Суб'єктом правопорушень у статті 172-7 КУпАП є особи, зазначені у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції».

Суб'єктом правопорушень у статті 172-8 КУпАП є особи, зазначені у пункті 1 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції»,

а також особи, зазначені в частині другій статті 17 Закону України «Про запобігання впливу корупційних правопорушень на результати офіційних спортивних змагань».

Суб'єктом правопорушень у статті 172-9 КУпАП є також особи, зазначені в частині третій статті 17 Закону України «Про запобігання впливу корупційних правопорушень на результати офіційних спортивних змагань».

Суб'єктом правопорушень у статті 172-9-1 КУпАП є особи, зазначені в частині другій статті 17 Закону України «Про запобігання впливу корупційних правопорушень на результати офіційних спортивних змагань».

Суб'єктивна сторона таких правопорушень характеризується наявністю вини у формі умислу, тобто поліцейський, усвідомлює вчинювані ним протиправні діяння, пов'язані з корупцією, передбачає можливість настання шкідливих наслідків та бажає їх настання. Склад адміністративного правопорушення за ст.172-6 КУпАП «Порушення вимог фінансового контролю» передбачає можливість вчинення такого правопорушення з необережності, проте практичне застосування даної норми виключає таку можливість, надаючи право особі виправити допущені помилки та неточності.

Повторність як кваліфікуюча ознака для адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, передбачена у всіх складах таких правопорушень, крім ст.172-8 КУпАП.

Враховуючи викладене вище, необхідно виділити такі особливості адміністративної відповідальності за корупційні правопорушення: до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, уповноважені притягнути судді загальної юрисдикції; склади адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, розміщені в окремій главі Особливої частини КУпАП, об'єднані одним родовим об'єктом (суспільні відносини, пов'язані з корупцією).

3. Організаційні і тактичні рекомендації щодо виявлення адміністративних правопорушень, пов'язаних із корупцією

У розділі розміщено науково-обґрунтовані рекомендації організації і тактики виявлення адміністративних правопорушень, пов'язаних із корупцією. Вказані рекомендації складено на підставі аналізу організаційно-тактичних проблем діяльності органів Національної поліції в згаданому напрямку. Правові підстави адміністративної відповідальності за вчинення адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією та юридичний аналіз адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією представлено у розділах 1 та 2 даних методичних рекомендацій.

Проблемами Національної поліції щодо протидії вказаним явищам на організаційному рівні є такі:

I. Відсутність чіткого розподілу адміністративно-юрисдикційних повноважень між окремими службами поліції.

Відповідно до частини 3 статті 13 (Загальна система поліції) Закону України «Про Національну поліцію», у складі поліції функціонують: 1) кримінальна поліція; 2) патрульна поліція; 3) органи досудового розслідування; 4) поліція охорони; 5) спеціальна поліція; 6) поліція особливого призначення.

Також у статтях 255 та 222 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП) закріплено, що уповноважені на те посадові особи органів Національної поліції мають право складати протокол про адміністративні правопорушення (ст. 255) та які категорії справ про адміністративні правопорушення мають право розглядати органи Національної поліції (ст. 222). Від імені органів Національної поліції розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право працівники органів і підрозділів Національної поліції, які мають спеціальні звання, відповідно до покладених на них повноважень.

Положення вищевказаних статей КУпАП «продубльовано» у наказі МВС від 06.11.2015 року № 1376 «Про затвердження Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні матеріали в органах поліції».

Зокрема, пункт 1. Р.ІІ «Документування адміністративних правопорушень» закріплює, що складання протоколів про адміністративні правопорушення, протоколів про адміністративні затримання, протоколів про вилучення речей і документів, протоколів про огляд речей та особистий огляд, а також отримання пояснення від осіб, які притягаються до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків здійснюють **уповноважені на те посадові особи органів поліції**.

Як впливає з положень законодавства, «де юре» всі уповноважені на те посадові особи органів поліції мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення. «де факто», на законодавчому рівні відсутній документ, що чітко б визначав повноваження певних посадових осіб органів поліції. Внаслідок цього, сьогодні можна спостерігати певні «пріоритети» в сфері оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення окремими органами (підрозділами) поліції.

В справах про адміністративні правопорушення, пов'язані із корупцією органи Національної поліції наділені частковими адміністративно-юрисдикційними повноваженнями, що полягають у складенні протоколу про адміністративне правопорушення (ст. 255 КУпАП) та застосуванні заходів забезпечення провадження (якщо такі необхідні).

ІІ. Недосконале законодавство. Аналіз чинного законодавства з діяльності міліції та положень та Наказу МВС України від 06.11.2015 року № 1376 «Про затвердження Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні матеріали в органах поліції» дозволив виявити наступні організаційні недоліки:

1) У КУпАП, зокрема у статті 257 «Надіслання протоколу» наведено особливості, пов'язані із вчиненням адміністративних корупційних

правопорушень. В свою чергу, глава 13-А КУпАП має назву «Адміністративні правопорушення, пов'язані із корупцією».

Статтею 1 Закону України «Про запобігання корупції» закріплено, що корупційне правопорушення – діяння, що містить ознаки корупції, вчинене особою, зазначеною у частині першій статті 3 цього Закону, за яке законом встановлено **кримінальну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність**. В свою чергу, правопорушення, пов'язане з корупцією - діяння, що не містить ознак корупції, але порушує встановлені цим Законом вимоги, заборони та обмеження, вчинене особою, зазначеною у частині першій статті 3 цього Закону, за яке законом встановлено кримінальну, **адміністративну**, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність.

Таким чином, правильним є вживання поняття «правопорушення, пов'язане з корупцією».

2) Згідно з п. 11. Інструкції (Наказ МВС № 1376), при складанні протоколу про адміністративне правопорушення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, роз'яснюються її права, передбачені статтями 55, 56, 59, 63 Конституції України, статтею 268 КУпАП, повідомляється, що справу про адміністративне правопорушення буде розглянуто у строки, визначені статтею 277 КУпАП, про що робиться відмітка та ставиться підпис особи, яка притягається до адміністративної відповідальності.

Натомість, у бланку протоколу про адміністративне правопорушення після графи про роз'яснення прав особи, яка притягається до адміністративної відповідальності розміщено повідомлення про **час і місце розгляду справи**. Про час і місце розгляду справи на етапі складання протоколу уповноважений працівник поліції може не володіти достовірною інформацією.

3) у змісті Інструкції (Наказ МВС № 1376), відсутня інформація про особливості притягнення до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративних правопорушень, пов'язаних із корупцією як щодо основних,

так і особливих категорій суб'єктів (іноземці, які користуються дипломатичним імунітетом; судді тощо).

Серед тактичних проблем Національної поліції основними є:

I. У статті 257 «Надіслання протоколу» КУпАП закріплено, що протокол про вчинення адміністративного корупційного правопорушення разом з іншими матеріалами у ***триденний строк з моменту його складення надсилається до місцевого загального суду за місцем вчинення корупційного правопорушення.***

У разі вчинення корупційного правопорушення службовою особою, яка працює в апараті суду, протокол разом з іншими матеріалами надсилаються до суду вищої інстанції для визначення підсудності.

Особа, яка склала протокол про вчинення адміністративного корупційного правопорушення, одночасно з надісланням його до суду надсилає органу державної влади, органу місцевого самоврядування, керівникові підприємства, установи чи організації, де працює особа, яка притягається до відповідальності, повідомлення про складення протоколу із зазначенням характеру вчиненого правопорушення та норми закону, яку порушено.

Якщо немає постанови суду по справі, то як можна вести мову про порушення норми закону? Це порушує презумпцію невинуватості. Відповідні повідомлення мають надсилатися за встановленим зразком та носити обмежений інформативний характер про певний факт, що мав місце.

II. В справах про адміністративні правопорушення, пов'язані із корупцією, важливою є доказова база. Факт вчинення особою адміністративного правопорушення має бути підкріплено доказами.

Доказами в справі про адміністративне правопорушення, є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків,

висновком експерта, речовими доказами, показаннями технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі, чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі, які використовуються при нагляді за виконанням правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху, протоколом про вилучення речей і документів, а також іншими документами (стаття 251 КУпАП).

III. При провадженні у справах про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 172-4 – 172-9 КУпАП, участь прокурора у розгляді справи судом є обов'язковою. В свою чергу у КУпАП не регламентовано порядок повідомлення прокурора про участь в таких справах. Відтак, в органах Національної поліції має бути прийнято і відпрацьовано єдиний механізм співпраці з органами прокуратури при розгляді відповідних категорій справ про адміністративні правопорушення.

IV. У наказі Національної поліції від 07.11.2015 № 81 «Про затвердження Положення про Департамент захисту економіки Національної поліції України» замало уваги приділено конкретизації суб'єктів складення адміністративно-деліктних матеріалів та процедурі оформлення матеріалів в таких справах. Зокрема, в ч. 3 розділу II «Завдання Департаменту» вказана «протидія корупційним правопорушенням і правопорушенням, пов'язаним з корупцією».

Також, в частині 1 розділу IV «Права Департаменту», зазначено, що *Департамент відповідно до компетенції має права, передбачені Кримінальним процесуальним кодексом України, Кодексом України про адміністративні правопорушення.* Законами України «Про Національну поліцію», «Про оперативно-розшукову наукову діяльність», «Про

організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю», «*Про запобігання корупції*» та іншими нормативно-правовими актами.

Насамкінець, *до прав працівників Департаменту віднесено* (п.3 ч.2 р. IV), *складення адміністративних протоколів* про виявлені факти порушення антикорупційного законодавства та *направлення їх до судових органів* у встановленому законодавством порядку.

Рекомендаціями щодо удосконалення діяльності Національної поліції щодо виявлення й документування адміністративних правопорушень, пов'язаних із корупцією визначено наступні:

I. Розробка нормативно-правового акту (наказ МВС) про чіткий розподіл адміністративно-юрисдикційних повноважень між окремими органами і службами Національної поліції з конкретизацією уповноважених посадових осіб. Роз'яснити особовому складу Національної поліції вимоги чинного законодавства (Закон України «Про запобігання корупції»; КУпАП) та відомчих нормативних актів (Наказ МВС від 06.11.2015 № 1376), зокрема в частині повноважень щодо оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення. Наголосити на нормативній невизначеності окремих положень та термінологічній невідповідності статті 257 КУпАП.

II. Вимагає модернізації бланк протоколу про адміністративне правопорушення. Зокрема, в частинах: 1) ознайомлення про місце і час розгляду справи; 2) впровадження графі з реєстраційним номером облікової картки платника податків; 3) надання контактної інформації місцевого загального суду за місцем вчинення корупційного правопорушення (телефони; адреса) та одночасне повідомлення особи про те, що час розгляду справи буде визначено органом до юрисдикції якого це віднесено (тобто судом).

III. Згідно зі статтею 268 КУпАП, при розгляді справ про адміністративні правопорушення, передбачені, серед іншого, статтями **172-4 - 172-9**, присутність особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, є обов'язковою. У разі ухилення від явки на виклик судді районного, районного у

місті, міського чи міськрайонного суду цю особу може бути Національною поліцією піддано приводу.

Також, за статтею 277 КУпАП, строк розгляду адміністративних справ про адміністративні корупційні правопорушення зупиняється судом у разі якщо особа, щодо якої складено протокол про адміністративне корупційне правопорушення, умисно ухиляється від явки до суду або з поважних причин не може туди з'явитися (хвороба, перебування у відрядженні чи на лікуванні, у відпустці тощо).

Так як подана у адміністративних матеріалах адреса може не відповідати дійсності (на листах Укрпоштою зазначається «Адреса не існує»), справу без сповіщення та присутності особи не може бути розглянуто. Ті ж самі перешкоди виникають при застосуванні примусового виконання постанови Державною виконавчою службою. **Таким чином обов'язковим елементом складання адміністративного матеріалу є перевірка адреси фактичного проживання особи, що притягається до адміністративної відповідальності.**

У відповідності до Закону України «Про виконавче провадження», серед вимог до виконавчого документа (пункт 3 стаття 4) вказано, що у виконавчому документі зазначаються: повне найменування (для юридичних осіб) або прізвище, ім'я та, за наявності, по батькові (для фізичних осіб) стягувача та боржника, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) **або адреса місця проживання чи перебування (для фізичних осіб)**, дата народження боржника – фізичної особи.

Таким чином у випадках перевірки реальності існування адреси, поліцейським можуть використовувати відкриті сервіси Інтернету з інтерактивними картами (приміром Google maps тощо).

4. Алгоритм дій поліцейських щодо документування адміністративних правопорушень, пов'язаних із корупцією

I. Виявлення факту вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного із корупцією (статті 172-4 – 172-9 КУпАП).

А) заяви, повідомлення тощо

Б) безпосереднє виявлення

ВАЖЛИВО: Провадження у справі про адміністративне правопорушення пов'язане із корупцією може бути розпочате лише за наявності відповідних приводів і підстав. При цьому в КУпАП вони не визначені. Аналіз положень чинного законодавства та практики його застосування засвідчує, що законними приводами для порушення адміністративного провадження можуть бути: *заяви і повідомлення підприємств, установ, організацій, посадових осіб, представників влади, громадськості, громадян; повідомлення, опубліковані у пресі; безпосереднє виявлення уповноваженим суб'єктом ознак правопорушення пов'язаного із корупцією (з матеріалів статті О.З. Гладуна Проблемні аспекти провадження в справах про адміністративні корупційні правопорушення).*

Приміром, за статтею 53 Закону України «Про запобігання корупції», особа або член її сім'ї не може бути звільнена чи примушена до звільнення, притягнута до дисциплінарної відповідальності чи піддана з боку керівника або роботодавця іншим негативним заходам впливу (переведення, атестація, зміна умов праці, відмова в призначенні на вищу посаду, скорочення заробітної плати тощо) або загрозі таких заходів впливу у зв'язку з *повідомленням нею про порушення вимог цього Закону іншою особою. Повідомлення про порушення вимог цього Закону може бути здійснене працівником відповідного органу без зазначення авторства (анонімно). Анонімне повідомлення про порушення вимог цього Закону підлягає розгляду, якщо наведена у ньому інформація стосується конкретної особи, містить фактичні дані, які можуть бути перевірені.* Анонімне повідомлення про порушення вимог цього

Закону підлягає перевірці у *термін не більше п'ятнадцяти днів* від дня його отримання. Якщо у вказаний термін перевірити інформацію, що міститься в повідомленні, неможливо, керівник відповідного органу або його заступник продовжують термін розгляду повідомлення до тридцяти днів від дня його отримання. У разі підтвердження викладеної у повідомленні інформації про порушення вимог цього Закону керівник відповідного органу вживає заходів щодо припинення виявленого порушення, усунення його наслідків та притягнення винних осіб до дисциплінарної відповідальності, а у випадках виявлення ознак кримінального або адміністративного правопорушення також інформує спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції.

II. Складення протоколу про адміністративне правопорушення (ст. 255 КУпАП):

А) Реєстрація протоколу про адміністративне правопорушення (Наказ МВС від 6.11.2015 № 1376).

Б) Збір матеріалів (пояснення особи, яка притягується до адміністративної відповідальності + інші матеріали) (ст. 251 КУпАП докази).

В) Наявність свідків.

ВАЖЛИВО: При складенні протоколу необхідно врахувати графік роботи місцевого загального суду за місцем вчинення відповідного правопорушення. Доцільно перевірити, вказати та долучити до матеріалів: правильну адресу, паспортні дані особи, яка притягується до адміністративної відповідальності. Бажано долучити інші дані які ідентифікують особу та сприятимуть, у разі необхідності, успішній реалізації виконавчого провадження у справі. Зокрема, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання в установленому порядку відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті), місце роботи особи,

місцезнаходження майна особи, реквізити рахунків особи, номери її засобів зв'язку та адреси електронної пошти».

III. Направлення матеріалів справи до місцевого загального суду за місцем вчинення корупційного правопорушення (ст. 257 КУпАП) особисто чи поштою.

А) направити матеріали в 3-денний строк

Б) повідомити за місцем роботи

ВАЖЛИВО: Протокол про вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного із корупцією разом з іншими матеріалами у триденний строк з моменту його складення надсилається до місцевого загального суду за місцем вчинення корупційного правопорушення.

У разі вчинення адміністративного правопорушення службовою особою, яка працює в апараті суду, протокол разом з іншими матеріалами надсилаються до суду вищої інстанції для визначення підсудності.

Особа, яка склала протокол про вчинення адміністративного корупційного правопорушення, одночасно з надісланням його до суду надсилає органу державної влади, органу місцевого самоврядування, керівникові підприємства, установи чи організації, де працює особа, яка притягається до відповідальності, повідомлення про складення протоколу із зазначенням характеру вчиненого правопорушення та норми закону, яку порушено.

IV. Реєстрація вхідного матеріалу справи про адміністративне правопорушення канцелярією суду.

ВАЖЛИВО: Повідомлення прокурора про участь у справі, так як за ч.2 статті 250 КУпАП «Прокурорський нагляд за виконанням законів при провадженні в справах про адміністративні правопорушення», при провадженні у справах про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 172-4 - 172-9 КУпАП, участь прокурора у розгляді справи судом є обов'язковою.

V. Повідомлення особи яка притягається до адміністративної відповідальності про розгляд справи (число, місце і час) (ст. 213, 216, 218, 268, 278 КУпАП).

А) надсилання повідомлення поштою, іншими засобами зв'язку

Б) подання оголошення в ЗМІ (приміром, газета) про розгляд справи

ВАЖЛИВО: Повідомлення особи яка притягається до адміністративної відповідальності здійснюється канцелярією суду або уповноваженою особою органу Національної поліції, яка склала протокол із зазначенням обов'язкової явки громадянина у вказаний час та місце із документами, що посвідчують його особу.

VI. Розгляд справи про адміністративне правопорушення, пов'язане із корупцією (в порядку ст. 279, 280, 281 КУпАП).

А) врахування терміну розгляду

Б) обов'язкова присутність особи, яка притягається

В) обов'язкова участь прокурора

ВАЖЛИВО: Згідно зі статтею 277 КУпАП термін розгляду – 15 діб. Згідно зі статтею 268 КУпАП присутність особи, яка притягається до адміністративної відповідальності в таких правах є обов'язковою. Строк розгляду адміністративних справ про адміністративні корупційні правопорушення зупиняється судом у разі якщо особа, щодо якої складено протокол про адміністративне корупційне правопорушення, умисно ухиляється від явки до суду або з поважних причин не може туди з'явитися (хвороба, перебування у відрядженні чи на лікуванні, у відпустці тощо).

VII. Внесення постанови у справі (ст. 283, 284 КУпАП); оголошення постанови (ст. 285 КУпАП).

А) звільнення особи від адміністративної відповідальності за малозначністю правопорушення (ст. 22 КУпАП)

Б) накладення адміністративного стягнення

В) направлення інформації про внесення до Реєстру

ВАЖЛИВО: За статтею 289 КУпАП особа щодо якої винесено постанову має 10 діб на оскарження.

За статтею 285 КУпАП, постанова суду про накладення адміністративного стягнення за адміністративне правопорушення, пов'язане із корупцією у триденний строк з дня набрання нею законної сили направляється відповідному органу державної влади, органу місцевого самоврядування, керівникові підприємства, установи чи організації, державному чи виборному органу, власнику юридичної особи або уповноваженому ним органу для вирішення питання про притягнення особи до дисциплінарної відповідальності, усунення її згідно із законодавством від виконання функцій держави, якщо інше не передбачено законом, а також усунення причин та умов, що сприяли вчиненню цього правопорушення

За 294 КУпАП, постанова судді у справах про адміністративне правопорушення набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, за винятком постанов про застосування стягнення, передбаченого статтею 32 цього Кодексу, а також постанов, прийнятих за результатами розгляду справ про адміністративні правопорушення, передбачені статтею 185-3 цього Кодексу.

Стаття 59 Закону України «Про запобігання корупції». Відомості про осіб, яких притягнуто до кримінальної, адміністративної, дисциплінарної або цивільно-правової відповідальності за вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, а також про юридичних осіб, до яких застосовано заходи кримінально-правового характеру у зв'язку з вчиненням корупційного правопорушення, вносяться до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, що формується та ведеться Національним агентством. Відомості про осіб, які входять до особового складу органів, що провадять оперативно-розшукову або розвідувальну чи контррозвідувальну діяльність, належність яких до вказаних органів становить державну таємницю, та яких притягнуто до відповідальності

за вчинення корупційних правопорушень, вносяться до розділу з обмеженим доступом Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення.

Відповідно до пунктів 2.2- 2.3 наказу Міністерства юстиції України від 11.01.2012 року № 39/5., підставою для внесення Реєстратором відомостей про особу, яку притягнуто до відповідальності за вчинення корупційного правопорушення, є: електронна копія рішення суду, яке набрало законної сили; завірена в установленому порядку паперова копія наказу про накладання або зняття дисциплінарного стягнення. Електронна копія рішення суду про притягнення до кримінальної, адміністративної та цивільно-правової відповідальності особи за вчинення корупційного правопорушення, яке набрало законної сили надсилається Реєстратору у порядку, визначеному спільним наказом Державної судової адміністрації та Міністерства юстиції.

VIII. Сплата штрафу особою, яку притягнуто до адміністративної відповідальності у встановлені строки(15 діб; ст. 307 КУпАП).

ВАЖЛИВО: механізм передачі копії або оригіналу квитанції про сплату штрафу до органу Національної поліції та суду – не закріплено діючим законодавством.

IX (якщо особа не сплатила штраф у визначений КУпАП термін). Направлення постанови у справі на примусове виконання до органів державної виконавчої служби (Закон України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів»; стаття 308 КУпАП).

X. Виконавче провадження за справою про адміністративне правопорушення (Закон України «Про виконавче провадження»).

XI. Реєстрація інформації про примусове виконання постанови у справі (+) або про повернення виконавчого документа (-).

XII. Повідомлення органів Національної поліції про результат розгляду справи про адміністративне правопорушення, пов'язане із корупцією судом.

Рекомендовані джерела

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 № 8073-Х [Електронний ресурс]. - Режим доступу :<http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/80731-10/page>
2. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 40-41. – С. 1970. – Ст. 379.
3. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 № 1700-VII [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>.
4. Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020»: Указ Президента України від 12 січня 2015 р. № 5/2015 // Урядовий кур'єр від 15.01.2015 - № 6.
5. Про затвердження Положення про умови роботи за сумісництвом працівників державних підприємств, установ і організацій: Наказ Мінпраці України (до 1997р.), Мін'юст України, Мінфін України від 30.06.1993 № 76 [Електронний ресурс]. - Режим доступу :<http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z0076-93>
6. Про наукову і науково-технічну діяльність: Закон України від 13.12.1991 р. № 1977-XII [Електронний ресурс]. - Режим доступу :<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1977-12>
7. Про професійних творчих працівників та творчі спілки: Закон України від 07.10.1997 № 554/97-ВР [Електронний ресурс]. - Режим доступу :<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/554/97-%D0%B2%D1%80>
8. Про запобігання впливу корупційних правопорушень на результати офіційних спортивних змагань: Закон України від 03.11.2015 № 743 VIII [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/743-19>
9. Про затвердження Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення в органах поліції: наказ МВС від 06.11.2015 № 1376 // Офіційний вісник України від 22.12.2015 - 2015 р., № 99, стор. 201, стаття 3405, код акту 79798/2015.
10. Науково-практичний коментар розділу IV «Повноваження поліції» та V «Поліцейські заходи» Закону України «Про Національну поліцію» / Т.П. Мінка, Р.В. Миронюк, В.А. Глуховеря та ін. ; за заг. ред. Т.П. Мінки. – Х. : Право, 2016. – 178 с.
11. Зразки протоколів про адміністративні правопорушення, складання яких підвідомче Національній поліції : практич. посіб. / Т. П. Мінка, Р. В. Миронюк, В. А. Глуховеря та ін. – Х. : Право, 2016. – 180 с

Додаток А

Закон України «Про запобігання корупції» (витяги)

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

антикорупційна експертиза - діяльність із виявлення в нормативно-правових актах, проектах нормативно-правових актів положень, які самостійно чи у поєднанні з іншими нормами можуть сприяти вчиненню корупційних правопорушень або правопорушень, пов'язаних з корупцією;

пряме підпорядкування - відносини прямої організаційної або правової залежності підлеглої особи від її керівника, в тому числі через вирішення (участь у вирішенні) питань прийняття на роботу, звільнення з роботи, застосування заохочень, дисциплінарних стягнень, надання вказівок, доручень тощо, контролю за їх виконанням;

близькі особи - особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом і мають взаємні права та обов'язки із суб'єктом, зазначеним у частині першій статті 3 цього Закону (крім осіб, взаємні права та обов'язки яких із суб'єктом не мають характеру сімейних), у тому числі особи, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі, а також - незалежно від зазначених умов - чоловік, дружина, батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, рідний брат, рідна сестра, дід, баба, прадід, прабаба, внук, внучка, правнук, правнучка, зять, невістка, тесть, теща, свекор, свекруха, усиновлювач чи усиновлений, опікун чи піклувальник, особа, яка перебуває під опікою або піклуванням згаданого суб'єкта;

корупційне правопорушення - діяння, що містить ознаки корупції, вчинене особою, зазначеною у частині першій статті 3 цього Закону, за яке законом встановлено кримінальну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність;

корупція - використання особою, зазначеною у частині першій статті 3 цього Закону, наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття такої вигоди чи прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди особі, зазначеній у частині першій статті 3 цього Закону, або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей;

неправомірна вигода - грошові кошти або інше майно, переваги, пільги, послуги, нематеріальні активи, будь-які інші вигоди нематеріального чи негрошового характеру, які обіцяють, пропонують, надають або одержують без законних на те підстав;

потенційний конфлікт інтересів - наявність у особи приватного інтересу у сфері, в якій вона виконує свої службові чи представницькі повноваження, що може вплинути на об'єктивність чи неупередженість прийняття нею рішень, або на вчинення чи невчинення дій під час виконання зазначених повноважень;

подарунок - грошові кошти або інше майно, переваги, пільги, послуги, нематеріальні активи, які надають/одержують безоплатно або за ціною, нижчою мінімальної ринкової;

правопорушення, пов'язане з корупцією - діяння, що не містить ознак корупції, але порушує встановлені цим Законом вимоги, заборони та обмеження, вчинене особою, зазначеною у частині першій статті 3 цього Закону, за яке законом встановлено кримінальну, адміністративну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність;

приватний інтерес - будь-який майновий чи немайновий інтерес особи, у тому числі зумовлений особистими, сімейними, дружніми чи іншими позаслужбовими стосунками з фізичними чи юридичними особами, у тому числі ті, що виникають у зв'язку з членством або діяльністю в громадських, політичних, релігійних чи інших організаціях;

реальний конфлікт інтересів - суперечність між приватним інтересом особи та її службовими чи представницькими повноваженнями, що впливає на об'єктивність або

неупередженість прийняття рішень, або на вчинення чи невчинення дій під час виконання зазначених повноважень;

спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції - органи прокуратури, Національної поліції, Національне антикорупційне бюро України, Національне агентство з питань запобігання корупції;

суб'єкти декларування - особи, зазначені у пункті 1, підпункті "а" пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, інші особи, які зобов'язані подавати декларацію відповідно до цього Закону;

члени сім'ї - особи, які перебувають у шлюбі, а також їхні діти, у тому числі повнолітні, батьки, особи, які перебувають під опікою і піклуванням, інші особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом, мають взаємні права та обов'язки (крім осіб, взаємні права та обов'язки яких не мають характеру сімейних), у тому числі особи, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі;

виборні особи - Президент України, народні депутати України, депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутати місцевих рад, сільські, селищні, міські голови.

Стаття 3. Суб'єкти, на яких поширюється дія цього Закону

1. Суб'єктами, на яких поширюються дія цього Закону, є:

1) особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування:

а) Президент України, Голова Верховної Ради України, його Перший заступник та заступник, Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністри України, міністри, інші керівники центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України, та їх заступники, Голова Служби безпеки України, Генеральний прокурор, Голова Національного банку України, Голова та інші члени Рахункової палати, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим;

б) народні депутати України, депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутати місцевих рад, сільські, селищні, міські голови;

в) державні службовці, посадові особи місцевого самоврядування;

г) військові посадові особи Збройних Сил України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України та інших утворених відповідно до законів військових формувань, крім військовослужбовців строкової військової служби;

г) судді, судді Конституційного Суду України, Голова, заступник Голови, члени, інспектори Вищої ради правосуддя, посадові особи секретаріату Вищої ради правосуддя, Голова, заступник Голови, члени, інспектори Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, посадові особи секретаріату цієї Комісії, посадові особи Державної судової адміністрації України, присяжні (під час виконання ними обов'язків у суді);

д) особи рядового і начальницького складу державної кримінально-виконавчої служби, податкової міліції, особи начальницького складу органів та підрозділів цивільного захисту, Державного бюро розслідувань, Національного антикорупційного бюро України;

е) посадові та службові особи органів прокуратури, Служби безпеки України, Державного бюро розслідувань, Національного антикорупційного бюро України, дипломатичної служби, державної лісової охорони, державної охорони природно-заповідного фонду, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної податкової політики та державної політики у сфері державної митної справи;

є) члени Національного агентства з питань запобігання корупції;

ж) члени Центральної виборчої комісії;

з) поліцейські;

и) посадові та службові особи інших державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим;

і) члени державних колегіальних органів;

2) особи, які для цілей цього Закону прирівнюються до осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування:

а) посадові особи юридичних осіб публічного права, які не зазначені у пункті 1 частини першої цієї статті;

б) особи, які не є державними службовцями, посадовими особами місцевого самоврядування, але надають публічні послуги (аудитори, нотаріуси, приватні виконавці, оцінювачі, а також експерти, арбітражні керуючі, незалежні посередники, члени трудового арбітражу, третейські судді під час виконання ними цих функцій, інші особи, визначені законом);

в) представники громадських об'єднань, наукових установ, навчальних закладів, експертів відповідної кваліфікації, які входять до складу конкурсних комісій, утворених відповідно до Закону України "Про державну службу";

3) особи, які постійно або тимчасово обіймають посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, або спеціально уповноважені на виконання таких обов'язків у юридичних особах приватного права незалежно від організаційно-правової форми, а також інші особи, які не є службовими особами та які виконують роботу або надають послуги відповідно до договору з підприємством, установою, організацією, - у випадках, передбачених цим Законом.

Стаття 45. Подання декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування

1. Особи, зазначені у пункті 1, підпункті "а" пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, зобов'язані щорічно до 1 квітня подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Національного агентства декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (далі - декларація), за минулий рік за формою, що визначається Національним агентством.

2. Особи, зазначені у пункті 1, підпункті "а" пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, які припиняють діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, подають декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за період, не охоплений раніше поданими деклараціями.

Особи, які припинили діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, зобов'язані наступного року після припинення діяльності подавати в установленому частиною першою цієї статті порядку декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік.

3. Особа, яка претендує на зайняття посади, зазначеної у пункті 1, підпункті "а" пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, до призначення або обрання на відповідну посаду подає в установленому цим Законом порядку декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік.

4. Упродовж семи днів після подання декларації суб'єкт декларування має право подати виправлену декларацію.

У разі притягнення суб'єкта декларування до відповідальності за неподання, несвоєчасне подання декларації або в разі виявлення у ній недостовірних відомостей суб'єкт декларування зобов'язаний подати відповідну декларацію з достовірними відомостями.

5. Дія розділу VII цього Закону не поширюється на посадових осіб закладів, установ та організацій, які здійснюють основну діяльність у сфері соціального обслуговування населення, соціальної та професійної реабілітації інвалідів і дітей-інвалідів, соціального захисту ветеранів війни та учасників антитерористичної операції, охорони здоров'я (крім керівників закладів охорони здоров'я центрального, обласного, районного, міського (міст обласного значення, міст Києва та Севастополя) рівня), освіти (крім керівників вищих навчальних закладів та їх заступників), науки (крім президентів Національної академії наук України та національних галузевих академій наук, перших віце-президентів, віце-президентів та головних учених секретарів Національної академії наук України та

національних галузевих академій наук, інших членів Президії Національної академії наук України та президій національних галузевих академій наук, обраних загальними зборами Національної академії наук України та національних галузевих академій наук відповідно, керівників науково-дослідних інститутів та інших наукових установ), культури, мистецтв, відновлення та збереження національної пам'яті, фізичної культури, спорту, національно-патріотичного виховання.

Додаток Б

Кодекс України про адміністративні правопорушення (витяги)

Глава 13-А

«Адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією»

Стаття 172⁴. Порухення обмежень щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності

Порухення особою встановлених законом обмежень щодо зайняття іншою оплачуваною діяльністю (крім викладацької, наукової та творчої діяльності, медичної та суддівської практики, інструкторської практики із спорту) або підприємницькою діяльністю -

тягне за собою накладення штрафу від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією отриманого доходу від підприємницької діяльності чи винагороди від роботи за сумісництвом.

Порухення особою встановлених законом обмежень щодо входження до складу правління, інших виконавчих чи контрольних органів, чи наглядової ради підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку (крім випадків, коли особа здійснює функції з управління акціями (частками, паями), що належать державі чи територіальній громаді, та представляє інтереси держави чи територіальної громади в раді (спостережній раді), ревізійній комісії господарської організації), -

тягне за собою накладення штрафу від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією отриманого доходу від такої діяльності.

Дії, передбачені частиною першою або другою, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятисот до восьмисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією отриманого доходу чи винагороди та з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю строком на один рік.

Примітка. Суб'єктом правопорушень у цій статті є особи, зазначені у [пункті 1](#) частини першої статті 3 Закону України "Про запобігання корупції", за винятком депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутатів місцевих рад (крім тих, які здійснюють свої повноваження у відповідній раді на постійній основі), присяжних.

Стаття 172⁵. Порухення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків

Порухення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків -

тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією такого подарунка.

Та сама дія, вчинена особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за порушення, передбачене частиною першою цієї статті, -

тягне за собою накладення штрафу від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією такого дарунка (пожертви) та з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю строком на один рік.

Примітка. Суб'єктом правопорушень у цій статті є особи, зазначені у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 Закону України "Про запобігання корупції".

Стаття 172⁶. Порухення вимог фінансового контролю

Несвоєчасне подання без поважних причин декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, -

тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Неповідомлення або несвоєчасне повідомлення про відкриття валютного рахунка в установі банку-нерезидента або про суттєві зміни у майновому стані -

тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою або другою, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією доходу чи винагороди та з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю строком на один рік.

Подання завідомо недостовірних відомостей у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, -

тягне за собою накладення штрафу від однієї тисячі до двох тисяч п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Примітка. Суб'єктом правопорушень у цій статті є особи, які відповідно до частин першої та другої статті 45 Закону України "Про запобігання корупції" зобов'язані подавати декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.

Відповідальність за цією статтею за подання завідомо недостовірних відомостей у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, стосовно майна або іншого об'єкта декларування, що має вартість, настає у випадку, якщо такі відомості відрізняються від достовірних на суму від 100 до 250 прожиткових мінімумів для працездатних осіб.

Стаття 172⁷. Порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів

Неповідомлення особою у встановлених законом випадках та порядку про наявність у неї реального конфлікту інтересів -

тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Вчинення дій чи прийняття рішень в умовах реального конфлікту інтересів -

тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою або другою, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу від чотирьохсот до восьмисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю строком на один рік.

Примітка.

1. Суб'єктом правопорушень у цій статті є особи, зазначені у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 Закону України "Про запобігання корупції".

2. У цій статті під реальним конфліктом інтересів слід розуміти суперечність між приватним інтересом особи та її службовими чи представницькими повноваженнями, що впливає на об'єктивність або неупередженість прийняття рішень, або на вчинення чи невчинення дій під час виконання вказаних повноважень.

Стаття 172⁸. Незаконне використання інформації, що стала відома особі у зв'язку з виконанням службових повноважень

Незаконне розголошення або використання в інший спосіб особою у своїх інтересах інформації, яка стала їй відома у зв'язку з виконанням службових повноважень, -

тягне за собою накладення штрафу від ста до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Примітка. Суб'єктом правопорушень у цій статті є особи, зазначені у пункті 1 частини першої статті 3 Закону України "Про запобігання корупції", а також особи, зазначені в частині другій статті 17 Закону України "Про запобігання впливу корупційних правопорушень на результати офіційних спортивних змагань".

Стаття 172⁹. Невжиття заходів щодо протидії корупції

Невжиття передбачених законом заходів посадовою чи службовою особою органу державної влади, посадовою особою місцевого самоврядування, юридичної особи, їх структурних підрозділів у разі виявлення корупційного правопорушення -

тягне за собою накладення штрафу від ста двадцяти п'яти до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Та сама дія, вчинена повторно протягом року після застосування заходів адміністративного стягнення, -

тягне за собою накладення штрафу від двохсот п'ятдесяти до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Примітка. Суб'єктом правопорушень у цій статті є також особи, зазначені в частині третій статті 17 Закону України "Про запобігання впливу корупційних правопорушень на результати офіційних спортивних змагань".

Стаття 172⁹⁻¹. Порушення заборони розміщення ставок на спорт, пов'язаних з маніпулюванням офіційним спортивним змаганням

Порушення заборони розміщення ставок на спорт заінтересованими сторонами офіційного спортивного змагання, в якому вони беруть участь, з одержанням за це неправомірної вигоди в розмірі, що не перевищує двадцяти прожиткових мінімумів для працездатних осіб, -

тягне за собою накладення штрафу від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією грошей, одержаних внаслідок адміністративного правопорушення.

Та сама дія, вчинена особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за порушення, передбачене частиною першою цієї статті, -

тягне за собою накладення штрафу від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією грошей, одержаних внаслідок адміністративного правопорушення, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю строком на один рік.

Примітка. Суб'єктом правопорушень у цій статті є особи, зазначені в частині другій статті 17 Закону України "Про запобігання впливу корупційних правопорушень на результати офіційних спортивних змагань".

Додаток В

Закон України

Про запобігання впливу корупційних правопорушень на результати офіційних спортивних змагань (витяги)

Стаття 17. Відповідальність за корупційний вплив на результати офіційних спортивних змагань і порушення вимог законодавства про запобігання цьому впливу

1. Умисне вчинення корупційного правопорушення, спрямоване на некоректні зміни ходу офіційного спортивного змагання чи його результату, порушення заборони розміщувати ставки на спорт, а також невиконання вимог законодавства щодо запобігання цим порушенням тягне встановлену законом кримінальну, адміністративну, цивільно-правову та дисциплінарну відповідальність винних осіб.

2. Суб'єктами відповідальності за корупційні правопорушення, що впливають на результати офіційних спортивних змагань, є особи, зазначені в частині третій статті 6 цього Закону, які вчинили корупційне правопорушення; особи, які порушили заборону, встановлену в частині четвертій статті 8 цього Закону; особи, які примушували чи підбурювали цих суб'єктів до правопорушень або вступили з ними у змову.

3. Суб'єктами відповідальності за порушення законодавства про запобігання корупційному впливу на результати офіційних спортивних змагань є посадові і службові особи спортивних організацій та органів, зазначених у статті 9 цього Закону, які не вжили заходів щодо запобігання корупційним правопорушенням, не забезпечили належний контроль за дотриманням законодавства в цій сфері або не застосували санкцій до суб'єктів відповідальності.

Навчально-практичне видання

«Правові підстави та порядок виявлення й документування адміністративних правопорушень, пов'язаних із корупцією»

Методичні рекомендації